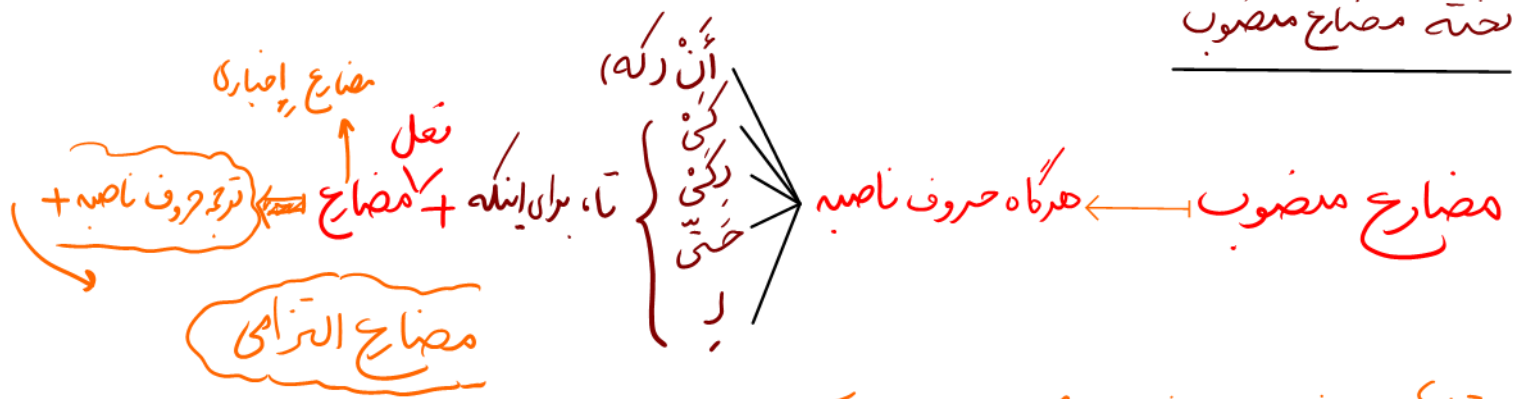

تذکر: مضارع اِخباری به "می" در ترجمه می آید اما مضارع التزامی "می" ندارد به جایس (ب) می تواند بیاید ، می تواند نیاید .

نکته ترجمه ای تم ← کُنْ + فعل مضارع ← استند معنی [بُنِ نخواه + شناسه + بُنِ ماضی] ترجمه می گردد

حرف ناصبه

مثال : کُنْ يَذْهَبُوا ← نخواهند رفت

مَضَرَّ ← نَدِ

✓ معرفه و نکره ← ناشناس
 شخته شده

✓ شناخت انواع معرفه
 (۱) معرفه به ال → هراسمی ابتدای ال داشته باشد → معرفه به ال می باشد
 مثال: الْکِتَابُ الْاَلْبَیْتُ

- (۱) اسامی اشخاص
- (۲) اسامی شهرها و کشورها
- (۳) اسامی رودها و کوچه‌ها و دریاها
- (۴) اسامی مکان خاص

(۲) معرفه به علم (اسم خاص) → عبارتست از

✓ نکته اول: معرفه و نکره فقط برای اسم‌ها بررسی می‌شود.

✓ نکته دوم: هراسمی اگر ال نداشته و انواع علم نیز نباشد → نکره می باشد

✓ نکته سوم: اسم نکره را با (ی) در انتها ترجمه می‌کنیم → مانند: جاءَ رَجُلٌ → مردی آمد.

نکره

✓ نکته چهارم (مهم): هرگاه اسمی در جمله دوبار تکرار شود، اولین بار نکره و دومین معرفه به ال باشد؛ ال اسم دوم را "آن یا این" (به حالت اسم اشاره) ترجمه می‌کنیم - / مثال: صلاه بالان تصویر

✓ نکته پنجم (مهم): هرگاه اسمی نقش خبر بگیرد و نکره ی تنها (بدون صفت) باشد، بهتر است به شکل معرفه ترجمه شود نه نکره. / مثال: اَلْعِلْمُ کَثْرٌ → دانش گنج است.
 مبتدا خبر (نکره تنها)

✓ نکته ششم: خود ترجمه ی دو اسم نکره: هرگاه دو اسم نکره در جمله کنار هم بیایند، هنگام ترجمه یا به اولی در انتها (ی) می‌دهیم یا به دومی. / مثال: کُتِبَ دُرٌّ وَ سِتْرَةٌ → درختان نکره نکره